

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

4 | 2008

Zvláštní vydání k 90. výročí založení VFU Brno

HLAVNÍ TÉMA

Devadesát let Veterinární a farmaceutické univerzity Brno	1
Úsilí o založení vysoké školy zvěrolékařské na území dnešní České republiky	1
Založení Vysoké školy zvěrolékařské v Brně v roce 1918	1
Vysoká škola zvěrolékařská v období let 1919 až 1938	2
Vysoká škola veterinární v období let 1939 až 1945	4
Vysoká škola veterinární v období let 1945 až 1952	5
Veterinární fakulta Vysoké školy zemědělské 1952 až 1968	7
Vysoká škola veterinární v Brně v letech 1969 až 1989	8
Vysoká škola veterinární v Brně v letech 1990 až 1992	12
Vysoká škola veterinární a farmaceutická v letech 1992 až 1994	14
Veterinární a farmaceutická univerzita Brno v letech 1994 až 1999	14
Veterinární a farmaceutická univerzita Brno v letech 2000 až 2005	17
Veterinární a farmaceutická univerzita Brno v letech 2006 až do současnosti	20
Závěr	23
<i>prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., rektor</i>	
Rektoři v historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno	24
<i>prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MVDr. Pavel Brauner</i>	
Děkani Fakulty veterinárního lékařství v historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno	27
Děkani Fakulty veterinární hygieny a ekologie v historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno	28
Absolventi pregraduálního studia Veterinární a farmaceutické univerzity Brno od jejího založení v roce 1918	30

Bronzová plastika koně Argo mezi objekty č. 33 a 34 v kampusu Veterinární a farmaceutické univerzity

VITA UNIVERSITATIS

časopis Veterinární
a farmaceutické univerzity
Brno

4 | 2008

Vydává:

Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno
Palackého 1/3, 612 42 Brno

Vychází:

každé dva měsíce

Redakční rada:

prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc.
- předseda
MVDr. Pavel Brauner
doc. PhDr. Karel Král, CSc.
prof. MVDr. Zdeněk Pospišil, DrSc.
prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.
MVDr. Mirko Treu, CSc.

Redakce:

Barbora Šolcová
Tel.: 541 562 001, 724 743 250
solcovab@vfu.cz

Grafická úprava a sazba:

Martina Petrová, tel.: 608 740 583
petrova.m@tiscali.cz

Jazyková korektura:

Pavel Bubla

Tisk:

EXPODATA-DIDOT, spol. s r. o.
Výstaviště 1, 648 75 Brno

Reg. č.: MK ČR E 18254

ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 5/08:

15. 11. 2008

Příští číslo vyjde:

12. 12. 2008

Za obsah dodaných textů odpovídají
autoři

© Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno

Titulní strana: Prezident T. G. Masaryk
na Vysoké škole zvěrolékařské v r. 1924
s prof. MUDr. et MVDr. h.d. Edwardem
Babákem před budovou č. 32

Devadesát let Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno je jedinou vysokou školou, která poskytuje veterinární vzdělávání, a jednou ze dvou, jež poskytuje farmaceutické vzdělávání, na území České republiky. Byla založena krátce po vzniku samostatné Československé republiky, a to 12. prosince 1918, a za uplynulých 90. let prošla mnoha změnami, které ji zformovaly do dnešní vzdělávací, vědecko-výzkumné a odborné univerzitní instituce, jež disponuje výrazným národním i mezinárodním kreditem v současném českém i evropském univerzitním vzdělávacím systému.

Úsilí o založení vysoké školy zvěrolékařské na území dnešní České republiky

Území dnešní České republiky bylo součástí rakouského císařství a později Rakousko-Uherska a zde před rokem 1918 existovaly tři vysoké školy zaměřené na zvěrolékařské vzdělávání, a to ve Vídni (1767), Budapešti (1787) a Lvovu (1881). Čeští zvěrolékaři studovali zejména ve Vídni. Vysoké národní uvědomění vedlo již na přelomu 19. a 20. století k předkládání požadavků na zřízení vysokého učení zvěrolékařského na území Čech, Moravy a Slezska s přepokládanou výukou v českém jazyce. Tento požadavek byl několikrát předložen i na říšské radě ve Vídni, avšak k jeho realizaci nedošlo. Události roku 1914 a zahájení I. světové války odsunuly úsilí o zřízení vysoké školy zvěrolékařské v českých zemích ze středu zájmu.

Založení Vysoké školy zvěrolékařské v Brně v roce 1918

V průběhu války čeští studenti zvěrolékařství byli na frontě, někteří v zajetí a řada pobývala také na vídeňské vysoké škole zvěrolékařské. Vyhlášením samostatné Československé republiky dne 28. října 1918 se tak tito studenti stali cizími státními příslušníky a jejich postavení se stalo velmi komplikované. Někteří z nich proto odjeli do Prahy a po československé vládě požadovali zřízení vysoké školy zvěrolékařské v Československé republice. Dosáhli toho, že se požadavku zřízení vysoké školy ujali vládní úředníci.

Nově zřízená Vysoká škola zvěrolékařská byla umístěna do budov tehdejší vychovatelny a dragounských kasáren

Zákon č. 76/1918 Sb.z. a n., o zřízení československé státní Vysoké školy zvěrolékařské v Brně

Dne 12. prosince 1918, tj. několik týdnů po vzniku samostatné republiky, přijalo Národní shromáždění na své druhé pracovní schůzi zákon č. 76/1918 Sb.z. a n., o zřízení československé státní Vysoké školy zvěrolékařské v Brně. Zřízení Vysoké školy zvěrolékařské v Brně bylo určitým překvapením, pro Brno však pravděpodobně rozhodla centrální poloha v nově vzniklém státě a snaha přispět k většímu počestění města. V Brně to byla druhá vysoká škola

Doklad vydávaný Karlovou univerzitou posluchačům zvěrolékařských kursů (1919)

po současném Vysokém učení technickém založeném v roce 1899. Bylo rozhodnuto umístit novou vysokou školu v kasárnách dragounského pluku a v budově vychovatelny v Králově Poli.

Výuka zvěrolékařství však musela být zahájena téměř okamžitě, protože čeští studenti ve Vídni již ve studiu pokračovat nemohli. Byly proto zřízeny prozatímní dvousemestrové zvěrolékařské kurzy na Karlově univerzitě v Praze. Jejich prvním vedoucím se stal prof. MUDr. Theodor Kašpárek a byly započaty 1. února 1919. Od května 1919 se pak jejich vedoucím stal prof. MUDr. et MVDr. h.c. Edward Babák. Kurzy probíhaly do 23. července 1919. Zimní semestr byl již zahajován v Brně.

Prof. MUDr. et MVDr. Edward Babák, první rektor nově založené Vysoké školy zvěrolékařské v Brně (1919)

Plán Vysoké školy zvěrolékařské po jejím založení – nešrafované budovy patřily vojsku (1919)

Vysoká škola zvěrolékařská v období let 1919 až 1938

Dne 20. října 1919 byla svolána ustavující schůze profesorského sboru a zde byl zvolen prvním rektorem Vysoké školy zvěrolékařské v Brně fyziolog MUDr. et MVDr. h.c. Edward Babák. Zápis do zimního semestru se odehrával od 3. do 22. listopadu 1919. Slavnostní zahájení výuky se odehrálo dne 11. listopadu v aule dnešního Vysokého učení technického ve

Veveří ulici. Vlastní výuka byla zahájena 17. listopadu 1919 prvními přednáškami. První absolventi skončili vysokou školou již v roce 1919, a byli to ti, kteří začali studovat ve Vídni, pokračovali v pražských provizorních kurzech a studium dokončovali v Brně. Prvním absolventům Vysoké školy zvěrolékařské v Brně byl v roce 1919 podle příslušných předpisů předán zvěrolékařský diplom a udělen akademický titul zvěrolékař (Medicus veterinarius, ve zkratce Med. vet.). Po obhájení písemné disertační práce a vykonání doktorské zkoušky (rigorosa) absolvent obdržel doktorský diplom a získal akademickou hodnost doktor veterinárního lékařství (Medicina veterinariae doctor, ve zkratce MVDr.). První doktorské promoce se uskutečnily v roce 1920.

Nadšení profesorského sboru i studentů bylo v tomto období značné, bylo však omezovalo neplněním příslibů adaptace

Návštěva prezidenta T. G. Masaryka na vysoké škole v roce 1924 (prezident Masaryk s rektorem prof. Hřízou)

Profesorský sbor Vysoké školy zvěrolékařské okolo roku 1930 (sedící zleva: K. Šulc, A. Hruža, E. Sekera, R. Dostál, J. Bečka, K. Macek, stojící zleva: F. Král, T. Vacek, C. Kučera, J. Kolda, F. Ševčík, J. Lenfeld, A. Hanslian, O. V. Hykeš, K. Pardubský, E. Příbyl, K. Šobra, J. Lebduška, J. Sahánek) (okolo roku 1930)

areálu vysoké školy. Ústavy byly prozatímně umístěny mimo areál vysoké školy a postup předávání areálu vysoké škole byl velmi pomalý. Vojenská správa zpomalovala uvolňování budov a budova vychovatelny nebyla vysoké škole uvolněna vůbec. Prof. Babák a s ním celý profesorský sbor v dubnu 1921 proto rezignovali na své působení na vysoké škole. Ministerstvo školství následně přijalo opatření k řešení vzniklé situace a tak profesorský sbor i rektor prof. Babák se ke svému působení na vysoké škole vrátili.

Nástupci prof. Babáka v rektorské funkci pokračovali v intencích působení svého předchůdce a zvyšovali akademickou úroveň činnosti vysoké školy a snažili se dosáhnout

Dostavba budovy chemického ústavu (dnešní budova č. 31) (1931)

zlepšení v přizpůsobování areálu zvěrolékařskému vzdělávání a v přesunu prozatímně umístěných ústavů do areálu vysoké školy. V roce 1921 nastoupil do funkce rektora anatom prof. MUDr. et MVDr. h.c. Otomar Völker. V roce 1922 se stal rektorem zoolog a parazitolog prof. PhDr. Emil Sekera. Čtvrtým rektorem se v roce 1923 stal profesor všeobecné a speciální zootechniky prof. Med. vet. Antonín Hruža. V roce 1924 nastoupil do funkce rektora farmakolog a toxikolog prof. MUDr. Otakar Rybák. V roce 1925 se ujal funkce rektora histolog prof. MUDr. Karel Šulc.

V roce 1927 byl zvolen rektorem prof. PhDr. et MUDr. et MVDr. h.c. Jan Bečka. V jeho funkčním období se do areá-

Nově postavená budova pro anatomický ústav a patologický ústav (1933)

Rektorský řetěz pořízený z prostředků sbírky mezi veterinárními lékaři (1932)

Prof. Macek jako rektor u prezidenta republiky dr. E. Beneše (1937)

lu vysoké školy přemístil poslední prozatímně lokalizovaný ústav. V listopadu 1927 pak byl položen základní kámen pro výstavbu nových budov ústavu anatomie a ústavu patologické anatomie. Tyto stavby po svém dokončení byly jedněmi z nejmodernějších staveb svým uspořádáním, organizací provozu a stavebním řešením v evropském vysokém školství. V období úřadování prof. Bečky vysoká škola usilovala také o získání školního statku, což se podařilo v září 1929 pronájmem statku v Kuřimi u Brna s rozlohou 220 ha polí.

V roce 1929 se stal rektorem botanik prof. PhDr. et MVDr. h.c. Rudolf Dostál. V roce 1931 jej vystřídal internista a patolog prof. MVDr. Dr.h.c. František Král. V jeho období se podařilo za prostředky ze sbírky mezi veterinárními lékaři pořídit rektorský řetěz a taláry akademických hodnostářů.

Nařízení vlády č. 114/1936 Sb. z. a n. vydávající statut a studijní a zkušební řád Vysoké školy veterinární

Řetěz byl poprvé nesen v roce 1933. Prof. MVDr. Alois Hanslian, onycholog, působil ve funkci rektora v letech 1933 až 1935. V jeho období byla připravena reforma veterinárního studia, která byla uvedena do realizace v roce 1936.

V roce 1936 se stal rektorem patolog prof. MVDr. Karel Macek. Vládním nařízením č. 117/1936 Sb. z. a n. byl změněn název vysoké školy na Vysoká škola veterinární a škola získala statut univerzitní vysokoškolské instituce. V roce 1936 byl vydán nový studijní a zkušební řád, který nahradil zastaralý řád vídeňské vysoké školy z roku 1897.

Rektorem Vysoké školy veterinární se stal od roku 1937 profesor chirurgie, očního zvěrolékařství a soudního zvěrolékařství prof. MVDr. Karel Pardubský. Obsazení Československa německým vojskem 15. března 1939 a zřízení protektorátu Čechy a Morava zasáhlo do činnosti vysoké školy, škola byla nakrátko obsazena vojskem. Poté byl provoz školy opět obnoven. Výuka se na vysoké škole uskutečňovala i nadále a 17. června 1939 se konaly promoce. Výuka pokračovala i v zimním semestru 1939. Posledním dnem výuky však byl 16. listopad 1939. Dne 17. listopadu, na den přesně dvacet let od zahájení výuky na Vysoké škole zvěrolékařské, byla Vysoká škola veterinární, stejně jako ostatní české vysoké školy, z rozhodnutí říšského protektora, uzavřena.

Vysoká škola veterinární v období let 1939 až 1945

Po uzavření vysokých škol 17. listopadu 1939 se také na Vysoké škole veterinární výuková činnost zastavila.

V některých ústavech bylo prováděno vyšetřování vzorků masa a krmiv. V roce 1943 zde vznikl vyšetřovací ústav, do

Prof. Klobouk ve funkci rektora (druhý zprava) (1946)

Německý pracovní oddíl vychází z brány vysoké školy (1942)

jehož čela byl postaven prof. Macek. Ústav dal základ vzniku pozdějšího brněnského státního veterinárního ústavu umístěného od roku 1957 ve vlastní budově na pomezí Králova Pole a Řečkovic.

Kliniky vysoké školy se staly veterinární nemocnicí a sloužily vojenským i civilním účelům. Správcem klinik se stal prof. Pardubský.

Vysoká škola veterinární v období let 1945 až 1952

Po osvobození Brna 28. dubna 1945 byl v areálu vysoké školy zřízen zajatecký tábor a lazaret. Majetek Vysoké školy veterinární byl většinou válkou zničen nebo ztracen. Pověřencem pro vysokou školu byl 3. května 1945 ustanoven prof. MVDr. Emil Příbyl, který dne 9. května 1945 svolal první zasedání profesorského sboru a byla dohodnuta opatření k zahájení výuky 1. června, a do 30. září dokončení přerušného zimního semestru roku 1939.

Nařízení vlády č. 30/1952 Sb., jímž byla Vysoká škola veterinární přičleněna k Vysoké škole zemědělské v Brně

K 1. červnu 1945 byl jmenován rektorem biolog a parazitolog prof. MVDr. PhDr. h.c. Oldřich Vilém Hykeš. Nejvýznamnějším úkolem bylo obnovit činnost vysoké školy a na

Prof. Novotný ve funkci děkana Veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně (1958)

Prof. Zendulka ve funkci děkana Veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně (1959)

■ Letecký snímek areálu (1968)

základě únosných studijních úlev umožnit dokončit studia posluchačům, kteří nemohli pokračovat ve studiu v důsledku uzavření vysoké školy.

V roce 1946 byl rektorem zvolen buiatrik prof. MVDr. Antonín Klobouk. Usiloval o novou adaptaci válkou poškozených budov, o stabilizaci profesorského sboru a zajištění provozu vysoké školy při enormním nárůstu studentů. V tomto období se brněnská Vysoká škola veterinární podílela významně na přípravách zřízení Vysoké školy veterinární v Košicích. (Vysoká škola byla zřízena následně 16. prosince 1949). V období po únoru 1948 byla Vysoká škola veterinární, tak jako i jiné vysoké školy, ovlivněna změnami v politickém směřování společnosti, které určovali zejména politicky aktivní učitelé vysoké školy. Do výuky byla zavedena výuka marxismu-leninismu.

V roce 1949 byl rektorem zvolen patolog doc. MVDr. Vincenc Jelínek. Proměny určované celospolečenskými změnami ovlivnily i Vysokou školu veterinární. Nový vysokoškolský zákon z roku 1950 změnil strukturu vysoké školy. Byly zřízeny nové organizační jednotky – katedry. Z počátku jako několik velkých organizačních celků, později se jejich počet zvyšoval a katedry propojovaly oborově blízké ústavy a kliniky. Hospodářskými jednotkami však nadále zůstaly ústavy a kliniky. V roce 1950 Školní statek Kuřim převzaly státní statky, vysoká škola však dostala náhradou Školní zemědělský statek Nový Dvůr s rozlohou 210 ha. V roce 1950 byla do výuky na vysokých školách zavedena tělesná výchova. V roce 1951 byla zřízena katedra marxismu-leninismu a také vojenská katedra. Pod vlivem celospolečenských změn museli z vysoké školy odejít někteří posluchači, změny postihly také učitelský sbor.

■ Prof. Klimeš ve funkci děkana Veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně (1968)

Prof. MVDr. Vincenc Jelínek vykonával funkci rektora do roku 1952 a byl posledním rektorem samostatné vysoké školy. Vysoká škola veterinární byla nařízením ze dne 8. 7. 1952 zrušena a přičleněna jako veterinární fakulta k Vysoké škole zemědělské v Brně.

Veterinární fakulta Vysoké školy zemědělské 1952 až 1968

Od 1. září 1952 vysoké učení veterinární v Brně existovalo jako veterinární fakulta Vysoké školy zemědělské v Brně. Pro veterinární učení tato změna znamenala ztrátu charakteru univerzitního studia.

Zákon č. 169/1968 Sb., jímž se z veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně zřizuje Vysoká škola veterinární v Brně

Prvním děkanem veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně se stal v roce 1952 chemik prof. MVDr. Antonín Janeček. V roce 1953 bylo studium prodlouženo na 5 a půl roku (11 semestrů). Účast na praktických cvičeních byla povinná. Přednášky byly povinné. Skupina se zúčastňovala zkoušek společně v jednom termínu. K zakončení studia bylo určeno složení všech předepsaných zkoušek a obhajoba diplomové práce nebo státní závěrečná zkouška před státní zkušební komisí (později obhajoba diplomové práce odpadla). V roce 1953 došlo ke změnám v označování absolventů a udělování titulů. Absolventi veterinárních fakult získávali označení promovány veterinární lékař, a označení zvěrolékař bylo zrušeno. Doktorské diplomy a akademická hodnost doktor veterinárního lékařství byly v roce 1953 zrušeny. V roce 1953 byla také vládním nařízením zavedena vědecká hodnost kandidáta veterinárních věd (CSc. uváděným za jménem) a doktora veterinárních věd (DrSc. uváděným za jménem).

Druhým děkanem veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně se v roce 1954 stal histolog a embryolog prof. MVDr. Evžen Novotný. V tomto období se vysoké učení veterinární také podílelo na přípravě založení Výzkumného ústavu veterinárního se sídlem v Brně (dnešní Výzkumný ústav veterinárního lékařství v Brně-Medlánkách), který byl zřízen v roce 1956.

Třetím děkanem veterinární fakulty se stal v roce 1959 prof. MVDr. Miloslav Zendulka, CSc. V roce 1961 bylo založeno dálkové studium při zaměstnání. Ke studiu této formy se však hlásily malé počty studentů. Studium bylo náročné zvládat při zaměstnání, takže většina studujících nakonec studia zanechala. První absolventi končili v roce 1968 a dálkové studium bylo poté ukončeno. V tomto období došlo také ke

změně v označení absolventů. Od roku 1962 byli označováni promovány veterinář.

Čtvrtým děkanem veterinární fakulty se stal v roce 1964 prof. MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. V roce 1966 došlo ke změně v označování absolventů. Bylo zrušeno označení promovány veterinář a na základě zákona všichni absolventi od roku 1966 získávali diplom a byla jim udělena akademická hodnost doktor veterinářství (ve zkratce MVDr. uváděné před jménem). Absolventům od roku 1953 do roku 1965 byl přiznán zpětně titul doktor veterinářství (ve zkratce MVDr. uváděné před jménem).

V období zejména po roce 1966 se veterinární fakulta začala veřejně více prosazovat. Dbala na společenskou úroveň, vstřícně působila ve vedení Vysoké školy zemědělské, působila aktivně ve vztahu k ministerstvům, prosazovala se mezinárodně. Společenská, národní i mezinárodní prestiž fakulty stoupala. V tomto období se začaly také připravovat oslavy 50. výročí vzniku vysoké školy. Konaly se v ovzduší všeobecného zájmu a nadšení, vedení fakulty se setkávalo s aktivní pomocí učitelů, studentů a zaměstnanců fakulty. Vstup cizích vojsk na území státu 21. srpna 1968 však přerušil nadšení pro pořádání rozsáhlejších oslav a s ohledem na politickou situaci a atmosféru ve společnosti vedení fakulty od oslav ustoupilo. Připomenutí 50. výročí proběhlo jen ve výroční den založení vysoké školy, tj. 12. prosince 1968.

Veterinární fakulta také zvýrazňovala úsilí o navrácení samostatnosti Vysoké školy veterinární. Aktivně takto působil v zákonodárných orgánech tehdejší poslanec Národního shromáždění MVDr. Jiří Lacina, veterinární lékař a ředitel tehdejšího veterinárního zařízení (dnešní veterinární správy) okresu Chrudim. Společně s vedením veterinární fakulty připravil materiály pro výbory a komise tehdejšího parlamentu. Návrh zákona o obnovení samostatnosti vysokých škol veterinárních v Brně a Košicích se podařilo prosadit dne 19. prosince 1968. Zákon stanovil, že od počátku školního roku 1969/1970 se z veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně zřizuje Vysoká škola veterinární v Brně. Současně určil, že Vysoká škola veterinární v Brně je vysokou školou univerzitního směru. Po padesáti letech a jednom týdnu tak od založení Vysoké školy zvěrolékařské v Brně byla opět zřízena samostatná Vysoká škola veterinární v Brně.

Vysoká škola veterinární v Brně v letech 1969 až 1989

Rektorem Vysoké školy veterinární v Brně byl v roce 1969 zvolen prof. MVDr. Evžen Novotný, CSc. Po získání samostatnosti vysoká škola hledala posílení svého zázemí zejména pro praktickou výuku. V roce 1970 se jí podařilo získat pozemkové posílení na Novojičínsku pro zřízení Školního zemědělského podniku Nový Jičín. Od roku 1970 se do činnosti školy začaly výrazněji promítat politické zájmy. Prof. Novotný odešel v roce 1971 předčasně do důchodu.

V roce 1971 se stal rektorem prof. MVDr. Miloslav Zendulka, CSc. V tomto období se vysoká škola přizpůsobovala normalizační politice ve společnosti. Byl zaveden systém komplexního hodnocení učitelů, u některých učitelů bylo jejich pedagogické působení omezeno, někteří učitelé ze školy odešli. Docházelo k organizačním změnám na vysoké škole.

■ Prof. Zendulka ve funkci rektora (1972)

■ Působení prof. Novotného ve funkci rektora (1970)

le. I v tomto období však byl kladen velký důraz na rozvoj veterinárního vzdělávání. V roce 1973 byla ukončena velká reorganizace vysoké školy. Byla vytvořena nová struktura založená na katedrách. Nemoc prof. Zendulku významně omezila ve výkonu jeho rektorské funkce a tak byl úřadujícím (zastupujícím) rektorem jmenován prof. MVDr. P. Jagoš, CSc. Po krátkém působení ve funkci zastupujícího rek-

tora byl prof. MVDr. P. Jagoš, CSc. jmenován 1. náměstkem ministra školství.

V roce 1975 byl jmenován rektorem Vysoké školy veterinární v Brně prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc. Vytvořil velké úsilí prezentovat Vysokou školu veterinární jako významnou součást společnosti. Vysoká škola se účastnila veřejného života, pořádala výstavy, semináře, rozvíjela tradice konferencí, pokračovala v tradici udělování zlatých diplomů, byla udělována ocenění významným osobnostem, vznikla galerie obrazů rektorů a děkanů vysoké školy, prohlubovala se spolupráce se státními institucemi, vysokými školami i výzkumnými ústavy.

Od školního roku 1975/1976 došlo k významné změně v organizaci studia na vysoké škole. Na základě vyhodnocení potřeb vysokoškolsky vzdělaných odborníků v potravinářském průmyslu bylo zřízeno studium v oboru veterinární lékařství – hygiena potravin. Všeobecné veterinární lékařství se vyučovalo jako dosud 11 semestrů a veterinární hygiena 10 semestrů. Došlo k redukci výuky hygieny v oboru všeobecného veterinárního lékařství a jejímu vyřazení ze systému rigorózních zkoušek, obdobně došlo k redukci výuky klinických předmětů v oboru veterinární lékařství – hygiena potravin. Rok po zavedení oboru veterinární lékařství – hygiena potravin bylo zřízeno v tomto oboru také studium při zaměstnání, které bylo dimenzováno na 12 semestrů. Do tohoto studia nastoupilo v prvních letech mnoho zkušených pracovníků z potravinář-

Promoce absolventů v době působení prof. Jagoše ve funkci úřadujícího rektora (1974)

Prof. Dražan ve funkci rektora (1976)

ského průmyslu s velkými výrobními, provozními a obchodními zkušenostmi, a to umožnilo rozsáhlou výměnu zkušeností mezi vysokou školou a potravinářskou praxí, která se ukázala v pozdějším období jako vysoce pozitivní.

V roce 1980 došlo k významné stavební změně v areálu univerzity. Byl vybudován chirurgicko-ortopedický pavilon, který se stal moderním zázemím pro chirurgické a ortopedické obory velkých i malých zvířat, včetně ustájovacích prostor.

Pro studenty přinesl moderní posluchárnu a řadu nových výukových prostor.

V roce 1980 byl přijat vysokoškolský zákon, který absolventům vysokých škol veterinárních přiznal titul „doktor veterinární medicíny“ (ve zkratce MVDr. uváděné před jménem). Tento zákon však přinesl na Vysokou školu veterinární také zkrácení studia v oboru všeobecného veterinárního lékařství na 10 semestrů, výuka veterinárního lékařství – hygiena potravin zůstala

■ Nově postavená budova chirurgicko-ortopedického pavilonu (1980)

v délce 10 semestrů. Do roku 1985 probíhala paralelně výuka ve studiu všeobecného veterinárního lékařství v nezkrácené době (11semestrovém) a ve zkrácené době (10semestrové).

Ve školním roce 1983/1984 byl zřízen studijní obor tropická veterinární medicína, který vycházel z požadavku formulovaného v roce 1979 MVDr. Salomonem Hailem, vedoucím veterinární správy Etiopie, absolventem brněnské školy z roku 1968. Profil absolventa byl vytvořen pro působení v tropických a subtropických oblastech, a tomu odpovídal samostatný učební plán.

V roce 1987 byl jmenován rektorem prof. MVDr. Jaroslav Neumann, CSc. V tomto období na vysoké škole zůstávala původní organizace školy, směřování výuky, výzkumu, a dalších činností. V roce 1987 se podařilo dokončit nové prostorové zázemí pro ústřední knihovnu univerzity, vytvořené jako nová budova propojující rektorát s administrativní budovou pracoviště zaměřeného na choroby prasat. Byla vybavena studovnou pro studenty s volným výběrem knih a časopisů, dále půjčovnou učebnic a skript, sklady pro uložení knih a dokumentů a dalším zázemím pro provoz knihovny.

17. listopadu 1989, v den 50. výročí uzavření vysokých škol, se v Praze na Albertově konala vzpomínková manifestace pražských vysokoškoláků, kde při následném průvodu Prahou došlo ke střetu účastníků s policií a k razantnímu zákroku proti nim. Tato akce vyvolala následnou akceleraci společenského dění. Reakcí na policejní zákrok proti účastníkům průvodu v Praze byla výzva k protestní stávce, která se rychle rozšířila mezi brněnské vysokoškoláky. V pondělí 20. listopa-

■ Promoce absolventů v době působení prof. Dražana ve funkci rektora (1984)

du ráno se začali shromažďovat posluchači Vysoké školy veterinární na prostranství před aulou a následně se dohodli na vyhlášení stávky jako projevu solidarity se studenty pražských vysokých škol. Na Vysoké škole veterinární se ustavil stávkový výbor. Rektor uvolnil stávkovému výboru místnosti SSM a tělocvičnu. Později se zázemím studentů stala knihovna. Vedení studentů diskutovalo s vedením vysoké školy i učiteli požadavky na změny ve společnosti i na vysoké škole. Bylo podporováno ve své činnosti řadou učitelů, u jiných se naopak setkávalo s odmítavým postojem. Takto studenti působili na vysoké škole v průběhu listopadu, celého prosince a i na začátku roku nového.

Dne 3. ledna 1990 se na vysoké škole ustavila Akademická rada složená z tajným hlasováním zvolených 65 členů zaměstnanecké komory a 65 členů studentské komory. 10. ledna se Akademická rada sešla k volbě nových akademických funkcionářů vysoké školy. Rektorem byl v tajné volbě zvolen prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc.

Vysoká škola veterinární v Brně v letech 1990 až 1992

Od ledna 1990 byl úředně ve funkci stále původní rektor prof. MVDr. Jaroslav Neumann, DrSc., nový rektor prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc. k svému úřadování neměl potřebné úřední jmenování. Řadu týdnů tak na vysoké škole byl zvláštní stav charakterizovaný souběžným působením původního a nového rektora. Situace byla dořešena až jmenováním prof. Konráda rektorem vysoké školy.

Na vysoké škole byla ustavena rehabilitační komise, komise pro vysokoškolský zákon, komise pro statut, komise pro reformu studia, konkursní komise a byli navrženi prozatímní vedoucí kateder.

Rehabilitační komise vznikla na základě výzvy ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, aby byla zjednána náprava u učitelů, dalších pedagogických a vědeckých pracovníků, s nimiž byl ukončen pracovní poměr nebo byli diskriminováni, dále všech studentů, kteří byli z politických důvodů vyloučeni ze studia nebo donuceni studia zanechat a uchazečů o studium, již nebyli přijati ke studiu z politických důvodů. Předsedou komise byl prof. Hofírek (v roce 1992 se stal předsedou po nástupu do funkce prorektora doc. Chroust). Rehabilitace byla přiznána 51 bývalým i současným učitelům vysoké školy, 39 bývalým studentům vyloučeným ze studia z politických důvodů, 7 žádostí o rehabilitaci bylo odmítnuto.

Komise pro reformu studia připravovala změny v studijních plánech veterinárních oborů. Předsedou komise byl doc. Hořín. Studium bylo prodlouženo na 12 semestrů. Došlo ke změně v názvech, délce a řazení některých předmětů. Studijní plán získal podobu odpovídající evropským vysokým školám.

Komise pro vysokoškolský zákon se účastnila přípravy nového zákona o vysokých školách. Předsedou komise byl doc. Zima. Návrh nového zákona vytvořený ministerstvem obsahoval zásadní změny v udělování titulů absolventům vysokých škol. Pro univerzitní obory, včetně veterinárního lékařství, byl v tomto návrhu zákona stanoven titul Mgr. Vysoká škola veterinární v Brně prosadila změnu v původním návrhu tak, že absolventům veterinárního lékařství byl v zákoně přiznán titul doktora veterinární medicíny (ve zkratce MVDr. uváděné před jménem), obdobná změna návrhu byla učiněna i u humanitního lékařství (MUDr.), ostatním univerzitním oborům však zůstal původní návrh představovaný udělováním společného titulu magistr (Mgr).

Nový vysokoškolský zákon nabyl účinnosti od 1. července 1990. Tento zákon vymezil poslání vysoké školy poskytovat vysokoškolské vzdělávání na základě tvořivého vědeckého bádání. Vymezil postavení rektora, vědecké rady a akademického senátu vysokých škol. Pro posuzování kvality vysokých škol byla zřízena Akreditační komise vlády. Studium se členilo na vysokoškolské studium, postgraduální studium a celoživotní vzdělávání. Název vysoké školy zákon potvrdil ve znění Vysoká škola veterinární v Brně. Podrobnosti o za-

Prof. Konrád ve funkci rektora (1990)

měření, organizaci a činnosti vysoké školy měl obsahovat statut vysoké školy.

V návaznosti na nový vysokoškolský zákon komise pro statut připravovala nový statut Vysoké školy veterinární v Brně. Nakonec se z původního složení pracovní skupiny vytvořila tříčlenná komise, která statut intenzivně připravovala. Do statutu byly zapracovány zásady řízení vysoké školy, samosprávy vysoké školy, organizační členění vysoké školy, pravidla voleb a jmenování orgánů vysoké školy, práva a povinnosti studentů a pracovníků vysoké školy a další principy nezbytné pro působení školy jako akademické instituce s výraznými prvky samosprávy ve vztahu k orgánům státní správy. Statut se stal zásadním dokumentem ovlivňujícím další činnost na vysoké škole.

Na přelomu června a července 1990 zasedal Akademický senát vysoké školy. Na návrh doc. Zimy bylo schváleno 4. července 1990 v Akademickém senátu Vysoké školy veterinární zřízení Fakulty všeobecného veterinárního lékařství a Fakulty veterinární hygieny a ekologie (z 57 přítomných členů zaměstnanecké komory bylo 47 pro, 2 proti a 8 se zdrželo hlasování). Fakulty zahájily činnost od ledna 1991.

Vznik Fakulty veterinárního lékařství (1990), znak fakulty po roce 1991

Vznik Fakulty veterinární hygieny a ekologie (1990), znak fakulty po roce 1991

V oblasti stavebního zabezpečení vysoké školy došlo v roce 1990 k dokončení přístavby k budově č. 33. Do budovy byla umístěna pracoviště chorob drůbeže a pracoviště chorob ryb a včel. Po vzniku fakult byla následně do budovy umístěna část Ústavu aplikované ekologie. Dnes v budově sídlí Ústav veterinární ekologie a ochrany životního prostředí.

Koncem roku 1990 se připravovaly další volby. Podle nového zákona o vysokých školách č. 172/1990 Sb. funkční období akademických funkcionářů mělo skončit 31. ledna 1991. Na další tříleté období od 1. února 1991 do 31. ledna 1994 byl zvolen rektorem opět prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc.

Na fakultách se konaly volby děkana a proděkana. Prvním děkanem Fakulty všeobecného veterinárního lékařství byl v tajné volbě zvolen prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc., prvním děkanem Fakulty veterinární hygieny a ekologie byl v tajné volbě zvolen prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc. V této době byly zrušeny katedry a na fakultách byly opět ustanoveny ústavy a kliniky.

V lednu 1991 se obrátili zástupci farmaceutické veřejnosti na Vysokou školu veterinární v Brně s žádostí o založení Farmaceutické fakulty. Během dvou měsíců byly připraveny všechny potřebné náležitosti, a tak 8. března 1991 jednal Akademický senát vysoké školy o zřízení Farmaceutické fakulty s činností od akademického roku 1991/1992. 29. dubna byl v tajné volbě zvolen prvním děkanem Farmaceutické fakulty doc. RNDr. PhMr. Vladimír Smečka, CSc. Fakulta pro aka-

Vznik Farmaceutické fakulty (1991), znak fakulty po roce 1996

demický rok 1991/1992 přijala prvních 36 posluchačů. Slavnostní zahájení činnosti fakulty se uskutečnilo 13. listopadu 1991 v aule vysoké školy. Rektor Vysoké školy veterinární a veterinární akademická obec vyšli vstříc žádosti zástupců farmaceutické veřejnosti o zřízení Farmaceutické fakulty na Vysoké škole veterinární, aby novou fakultou podpořili integrovaný rozvoj celé vysoké školy. Vysokoškolský zákon z roku 1990 absolventům farmaceutických fakult přiznával titul magistr, ve zkratce Mgr. uváděné před jménem, a ve srovnání s předchozím obdobím neumožňoval získat na základě rigorózní zkoušky akademický titul „doktor farmacie“ (ve zkratce PharmDr. uváděné před jménem).

Dne 29. 4. 1991 došlo ke změně názvu Fakulty všeobecného veterinárního lékařství na Fakultu veterinárního lékařství.

V roce 1991 byla privatizována léčebná a preventivní veterinární péče a vznikla tak soukromá veterinární praxe. Tato změna v organizaci veterinární péče se dotkla i vysoké školy. V areálu vysoké školy v důsledku privatizace léčebně preventivní veterinární péče zanikla veterinární nemocnice. Novela zákona o veterinární péči z roku 1991, na jejímž připomínkování se podíleli pracovníci Ústavu soudního a veřejného veterinárního lékařství Vysoké školy veterinární, však dala vysoké škole veterinární ze zákona oprávnění vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnosti pro klienty z praxe. Vysoká škola tak svými klinikami začala poskytovat veterinární péči chovatelské praxi.

Zákonem z roku 1991 vznikla Komora veterinárních lékařů České republiky, sdružující povinné veterinární lékaře poskytující léčebnou a preventivní veterinární činnost na principu soukromé veterinární péče. Tato nová instituce hledala místo svého působení. Vysoká škola veterinární v rámci stavovské soudržnosti pomohla nově vzniklé Komoře a poskytla jí prostorové zabezpečení pro její činnost. Komora veteri-

Zasedání k založení Farmaceutické fakulty (1991)

nárních lékařů České republiky od této doby sídlí v areálu vysoké školy.

Státní veterinární správa po privatizaci léčebné a preventivní veterinární činnosti procházela významnou restrukturalizací. V rámci ní byl ve struktuře SVS zrušen Institut pro další vzdělávání veterinárních lékařů SVS. Celoživotní vzdělávání státních veterinárních lékařů na základě delimitační dohody převzala od 1. 1. 1992 Vysoká škola veterinární v Brně, a to její Ústav postgraduálního vzdělávání zřízený na Fakultě veterinární hygieny a ekologie. Vysoká škola tak v dohodě se SVS převzala organizaci atestací I. stupně a atestací II. stupně.

V návaznosti na zřízení Farmaceutické fakulty Vysoká škola veterinární v Brně předložila návrh na změnu svého názvu na Univerzitu veterinárních a farmaceutických věd. Ten však v zákonodárném orgánu schválen nebyl. Druhým návrhem byl název Vysoká škola veterinární a farmaceutická, který byl schválen formou zákona č. 375/1992 Sb., o změně názvu Vysoké školy veterinární v Brně a o změně postavení a názvu Pedagogické fakulty v Hradci Králové, přijatého dne 29. dubna 1992.

Vysoká škola veterinární a farmaceutická v letech 1992 až 1994

V tomto období pokračoval ve funkci rektora Vysoké školy veterinární a farmaceutické prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc. Situace na vysoké škole se postupně stabilizovala. Byl uváděn do praxe nový vysokoškolský zákon, Statut vysoké školy a s ním související nové vnitřní předpisy. Vysoká škola byla podle zákona řízena rektorem, prorektory a kvestor vy-

■ Vědecká rada Vysoké školy veterinární a farmaceutické (leden 1994)

konávali určené funkce, své poslání dané zákonem vykonávala Vědecká rada vysoké školy. Akademickou samosprávu s významnou regulační funkcí vykonával Akademický senát vysoké školy.

Výrazné postavení získaly fakulty, které se podle zákona staly osobami s právní subjektivitou, s výkonem pravomoci a odpovědnosti, jež z této právní subjektivity vyplývala. Činnost na univerzitě začala být organizována ve smyslu třířadové instituce. Fakulty začaly rozvíjet své působení jako samostatné organizační struktury, zajišťující vzdělávání, výzkum, odborné činnosti a další akademické aktivity. Jako výrazný prvek se na vysoké škole rozvíjela mezifakultní integrace, a to zejména ve vzdělávací činnosti. Fakulty si vzájemně zabezpečovaly potřebnou výuku v oblastech, do kterých byla příslušná fakulta zaměřena. Integrovaná výuka byla rozhodující jak pro zajišťování výuky na obou veterinárních fakultách, tak i pro zajišťování výuky na Farmaceutické fakultě. V tomto období bylo ukončeno studium při zaměstnání oboru veterinární lékařství – veterinární hygiena a studium oboru tropická veterinární medicína.

V roce 1992 vysoká škola získala v areálu zpět pod svou správu budovu č. 13 od organizace Masoprogress, který měl v budově svá pracoviště navazující na činnost bývalého Ústavu pro výzkum masa. Do nově převzaté budovy se přemístil Ústav hygieny a technologie masa.

K 1. lednu 1993 se uskutečnila integrace v zemědělském zájmu vysoké školy. Do Školního zemědělského podniku Nový Jičín v rámci vytvoření jednotné organizační struktury školního zemědělského podniku vysoké školy byl začleněn Školní zemědělský podnik Nový Dvůr.

V roce 1993 byl podán návrh na změnu názvu vysoké školy, v němž by byl zvýrazněn univerzitní charakter vysoké školy. Na základě tohoto návrhu byl zákonem č. 192/1994 Sb., o změně názvu některých vysokých škol uvedených v příloze zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, název vysoké školy změněn na Veterinární a farmaceutická univerzita Brno.

S končícím funkčním obdobím na podzim roku 1993 proběhly volby nového rektora a děkanů fakult.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno v letech 1994 až 1999

Novým rektorem byl od 1. 2. 1994 zvolen na dobu tří let prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc. Děkanem na Fakultě veterinárního lékařství byl zvolen doc. MVDr. et RNDr. Pe-

■ Zákon č. 375/1992 Sb., kterým byl změněn název na Vysoká škola veterinární a farmaceutická

tr Hořín, CSc., na Fakultě veterinární hygieny a ekologie doc. MVDr. Vladimír Večerek, CSc. a na Farmaceutické fakultě prof. RNDr. Václav Suchý, DrSc.

Fakulta veterinárního lékařství pokračovala v transformaci své organizační struktury a výuky podle evropského konceptu organizace podle druhů zvířat a posilovala své zaměření vedle tradičního zaměření na choroby přežvýkavců a prasat, také na choroby koní, psů, koček a malých zvířat. Dokončovala změnu studijního programu, v němž byl zvýrazněn význam klinické výuky. Do dílčích státních zkoušek byla opět zařazena státní zkouška z hygieny potravin.

Fakulta veterinární hygieny a ekologie stabilizovala svou organizační strukturu a posilovala svou orientaci na zdravotní nezávadnost, bezpečnost a jakost potravin a veterinární dozor nad potravinami živočišného původu.

Farmaceutická fakulta v tomto období vytvářela svou organizační strukturu, dotvářela studijní program a jeho zabezpečování, budovala personální zajištění fakulty, zejména v oborech výrazného farmaceutického zaměření. V roce 1996 byl postaven pavilon farmacie a v něm byly umístěny Ústav přírodních léčiv, Ústav chemických léčiv, Ústav humánní farmakologie a toxikologie. Před pavilonem byl postaven skleník fakulty. Ústav aplikované farmacie zůstal v původních prostorách budovy č. 5 hospodářské právy a Ústav technologie léků se rozvíjel v prostorách budov č. 18 a 20.

Z hlediska mezinárodního pro univerzitu měla zásadní význam evaluace veterinárních fakult, o kterou univerzita požádala a jež byla organizována Evropskou asociací zařízení pro veterinární vzdělávání (EAEVE). Evaluace se uskutečnila ve dnech 27. 11. až 3. 12. 1995. Závěry mezinárodní evaluace byly oběma fakultám sděleny na jednání v Bruselu dne 28. 10. 1996. Závěrečná zpráva obsahovala konstatování, že Fakulta veterinárního lékařství splňuje požadavky stanovené směrnicí č. 1027/78/EEC, a obsahovala některá doporučení pro další rozvoj Fakulty veterinárního lékařství. Zpráva dále obsahovala konstatování, že Fakulta veterinární hygieny a ekologie usku- tečňuje veterinární studijní program, který je jedním z nejlep-

Zákon č. 192/1994 Sb., měnící název vysoké školy na Veterinární a farmaceutická univerzita Brno

ších v jeho zaměření na veterinární hygienu z veterinárních studijních programů, jež jsou nabízeny na kterékoli evropské veterinární vysoké škole, nicméně pro vytvoření souladu se směrnicí č. 1027/78/EEC je třeba zvýšit rozsah klinické výuky. Celkově byla výuka na obou veterinárních fakultách vysoce ohodnocena. S ohledem na skutečnost, že v roce 1996 Česká republika nebyla součástí Evropské unie, měla tato zpráva jen charakter doporučení pro další koncepční zaměření rozvoje

Prof. Zima ve funkci rektora (1995)

■ Evaluace veterinárních fakult mezinárodním týmem expertů EAEVE (1995)

■ Stavba Pavilonu farmacie (1995, dokončena v roce 1996)

■ Rekonstruovaná sportovní hala (1997)

Fakulty veterinárního lékařství a Fakulty veterinární hygieny a ekologie.

Koncem roku 1996 se uskutečnily na univerzitě volby rektora a na fakultách volby děkana pro další funkční období. Pro další tříleté období od 1. 2. 1997 byl zvolen rektorem opět prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc. Děkanem na Fakultě veterinárního lékařství byl zvolen doc. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc., na Fakultě veterinární hygieny a ekologie prof. MVDr. Augustin Buš, CSc. a na Farmaceutické fakultě prof. RNDr. Václav Suchý, DrSc.

V tomto období došlo k zásadní změně v organizaci a činnosti univerzity, a to v důsledku nabytí účinnosti nového vysokoškolského zákona č. 111/1998 Sb. Tento zákon posílil právní subjektivitu univerzity, univerzitu nadále řídil rektor a zastu-

povali jej prorektoři. Byla upřesněna působnost Vědecké rady univerzity a Akademického senátu univerzity. Nově byla zřízena instituce Správní rady univerzity s působností zejména v oblasti zacházení s majetkem univerzity. Fakulty ze zákona ztratily právní subjektivitu a staly se organizační součástí univerzity s vymezením některých svých působností v zákoně. V důsledku této legislativní změny došlo na univerzitě k změně statutu, ke změně a vytvoření dalších vnitřních předpisů univerzity i fakult tak, aby byl v souladu s novým vysokoškolským zákonem. Tento vysokoškolský zákon také potvrdil absolventům v oblasti veterinárního lékařství a hygieny přiznávání akademického titulu „doktor veterinární medicíny“ (ve zkratce MVDr. uváděné před jménem). Podle tohoto zákona byl absolventům farmaceutických fakult udělován titul magistr,

■ Pavilon klinik velkých zvířat (1999)

ve zkratce Mgr. uváděné před jménem. Na základě rigorózní zkoušky mohli opět získávat akademický titul „doktor farmacie“ (ve zkratce PharmDr. uváděné před jménem).

V roce 1997 proběhla rozsáhlá rekonstrukce tělocvičny univerzity a budova byla přeměněna na moderní sportovní halu s velkou parketovou plochou hřišť. Rekonstruovaná hala se stala sportovním centrem univerzity a do určité míry také města Brna.

Zásadní stavební změnou v areálu univerzity bylo zbourání budov č. 7, 8 a 9 v roce 1999 a vybudování moderního pavilonu klinik velkých zvířat, konkrétně Kliniky chorob přežvýkavců a Kliniky chorob koní. V budově vznikla velká moderní posluchárna, seminární místnosti, množství klinických provozů pro výuku, výzkum i pro veterinární péči klientům.

Z prostředků univerzity byla v roce 1999 dále přestavěna budova č. 11 na modernější budovu sloužící pro umístění zvířat v rámci karantény a izolace, jako součást Ústavu epizootologie a infekčních chorob.

Na úrovni univerzity vznikly v roce 1999 nové ústavy převedením ústavů z veterinárních fakult na univerzitu, tj. Ústav tělesné výchovy a sportu (z FVL), Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství (z FVHE) a Ústav postgraduálního vzdělávání (z FVHE), který byl na základě rozhodnutí rektora k 1. 9. 1999 přejmenován na Institut celoživotního vzdělávání. Byl zřízen Institut ekologie zvěře.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno v letech 2000 až 2005

Ve volbách uskutečněných koncem roku 1999 byl novým rektorem od 1. 2. 2000 zvolen prof. RNDr. Václav Suchý, DrSc. Děkanem na Fakultě veterinárního lékařství byl zvolen prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc., na Fakultě veterinární hygieny a ekologie doc. MVDr. Vladimír Večerek, CSc. a na Farmaceutické fakultě prof. RNDr. Jozef Csöllei, CSc.

Fakulta veterinárního lékařství v tomto období uskutečňovala studijní program v jeho změnách připravených a schválených v předchozím období. Byla provedena také změna v organizační struktuře fakulty. V roce 2002 byly zřízeny Sekce morfologie a fyziologie (s Ústavem anatomie, histologie a embryologie a Ústavem fyziologie), Sekce patobiologie (s Ústavem patologické morfologie, Ústavem parazitologie, Ústavem mikrobiologie a imunologie, Ústavem genetiky, Ústavem infekčních chorob a epizootologie), Sekce chorob malých zvířat (s Klinikou chorob psů a koček, a Klinikou chorob ptáků, plazů a drobných savců), Sekce chorob velkých zvířat (s Klinikou chorob koní, Klinikou chorob přežvýkavců a Klinikou chorob prasat) a Centrální klinická laboratoř.

Fakulta veterinární hygieny a ekologie učinila zásadní změny ve svém studijním programu ve smyslu naplnění závěrů evaluační zprávy. Posílila diferenciaci fakulty do oblasti veterinární hygieny, zvýšila počet hodin klinické výuky. Byl vytvořen systém povinně volitelných a volitelných předmětů, výuka v posledním ročníku byla organizována formou bloků a terénní praxe. Do dílčích státních zkoušek byla opět zařazena klinická

■ Prof. Suchý ve funkci rektora (2001)

■ Nově rekonstruované Kaunicovy studentské koleje univerzity (2001)

státní zkouška. První absolventi podle tohoto nového studijního programu končili svá studia v roce 2003.

V roce 2001 Fakulta veterinární hygieny a ekologie získala akreditaci pro nový studijní program. Název programu se z původního změnil na Bezpečnost a kvalita potravin a od roku 2002 se uskutečňoval v tříletém bakalářském studijním programu s udělením titulu bakalář (Bc.) s možností dvouletého navazujícího magisterského programu s udělením titulu magistr (Mgr.).

Farmaceutická fakulta rozvíjela systém vzdělávání studentů ve smyslu doplňování studijního programu o povin-

ně volitelné a volitelné předměty. V návaznosti na nový vysokoškolský zákon začala uskutečňovat rigorózní zkoušky k získání titulu doktor farmacie (ve zkratce PharmDr., uváděné před jménem).

K významné změně došlo v možnosti zajišťování ubytování studentů. Předchozí rektor prof. Zima získal pro univerzitu Kaunicovy studentské koleje od Vysokého učení technického. V roce 2001 byla dokončena jejich zásadní rekonstrukce na modernější ubytovací zařízení pro studenty. V tomto roce byl Institut celoživotního vzdělávání přejmenován na Institut celoživotního vzdělávání a informatiky.

Z mezinárodního hlediska významnou událostí byla žádost Fakulty veterinární hygieny a ekologie o přezkoumání splnění doporučení evaluační zprávy a nového studijního programu fakulty z pohledu plnění evropské směrnice č. 1027/78/EEC k veterinárnímu vzdělávání a plnění dalších evropských požadavků na veterinární vzdělávání. Žádost vypracoval tehdejší děkan fakulty. Žádostí se zabývala Vzdělávací komise EAEVE, která po jejím přezkoumání ve dnech 8. až 9. března 2002 rozhodla, že Fakulta veterinární hygieny a ekologie Veterinární a farmaceutické univerzity Brno splňuje požadavky dané směrnicí č. 1027/78/EEC, směrnicí č. 1026/78/EEC, a další požadavky určené Poradním výborem pro veterinární vzdělávání. Na základě tohoto rozhodnutí byla také Fakulta veterinární hygieny a ekologie zařazena v roce 2002 na tehdy nově vznikající Seznam evaluovaných a schválených institucí EAEVE (List of Evaluated and Approved Institutions by EAEVE), kde již byla uvedena Fakulta veterinárního lékařství. Seznam eva-

■ Pavilon klinik malých zvířat (2003)

luovaných a schválených institucí EAEVE představoval seznam prestižních veterinárních fakult Evropy.

V tomto období se Česká republika připravovala na vstup do Evropské unie. Součástí přístupového procesu bylo také prověření připravenosti vzdělávání a způsobilosti k výkonu specificky regulovaného povolání podle předpisů Evropské unie a vzájemného uznávání kvalifikací od okamžiku vstupu České republiky do Evropské unie. Toto prověření pro veterinární lékařství a pro veterinární hygienu a ekologii v České republice prováděl zvláštní expertní tým Evropské unie sestavený a působící podle pokynů Komise Evropské unie. Expertní tým navštívil Českou republiku a také Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno ve dnech 16. až 18. dubna 2002. Tým konstatoval, že na základě změn studijního programu na FVL ve smyslu doporučení vyplývajících z evaluační zprávy jsou od července 2002 absolventi FVL plně kvalifikováni veterináři s právem otevřít si okamžitě po studiu klinickou praxi. Dále expertní tým konstatoval, že studijní program Fakulty veterinární hygieny a ekologie po jeho změnách ve smyslu evaluační zprávy a přezkoumání těchto změn Vzdělávací komisí EAEVE v roce 2002 splňuje požadavky směrnic Evropské unie, a že absolventi tohoto studijního programu od července 2003 jsou plně kvalifikováni veterináři s právem otevřít si okamžitě po studiu klinickou praxi.

Obdobné prověření připravenosti vzdělávání a způsobilosti k výkonu povolání proběhlo v roce 2002 také na farmaceutických fakultách v České republice. V rámci tohoto prověření bylo stanoveno změnit studijní program Farmaceutické fakulty tak, aby v posledním ročníku studia byla součástí studijního programu dlouhodobá praxe v lékárnách ve farmaceutických zařízeních. Po splnění tohoto požadavku byla po jednání mezinárodní komise v roce 2004 zařazena také Farmaceutická fakulta mezi farmaceutické fakulty, které splňují požadavky pro farmaceutické vzdělávání stanovené Evropskou unií.

Ve volbách byl pro další tříleté období od 1. 2. 2003 zvolen rektorem opět prof. RNDr. Václav Suchý, DrSc. Děkanem na Fakultě veterinárního lékařství byl zvolen prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc., na Fakultě veterinární hygieny a ekologie doc. MVDr. Vladimír Večerek, CSc. a na Farmaceutické fakultě prof. RNDr. Jozef Csöllei, CSc.

Fakulta veterinárního lékařství v této době stabilizovala svůj studijní program. V roce 2003 získala akreditaci pro magisterský studijní program Veterinární lékařství s výukou v angličtině. Výuka byla zahájena v akademickém roce 2004. Studijní program byl ve složení předmětů a jejich časového rozsahu totožný se studijním programem studovaným v češtině.

Fakulta veterinární hygieny a ekologie pokračovala v uskuťechování svých studijních programů. Fakulta učinila v roce 2004 také změny ve své organizační struktuře. Zřídila sekci základních oborů (s Ústavem biochemie, chemie a biofyziky, a Ústavem biologie a chorob volně žijících zvířat), sekci živočišné a rostlinné produkce (s Ústavem výživy, zootechniky a zoohygieny, a Ústavem vegetabilních potravin a rostlinné produkce), sekci hygieny technologie potravin (s Ústavem hygieny a technologie masa, a Ústavem hygieny a technologie mléka) a sekci veterinární ochrany veřejného zdraví (s Ústavem veřejného veterinárního lékařství a toxikologie, a Ústavem veterinární ekologie a ochrany životního prostředí).

Farmaceutická fakulta pokračovala v rozvoji svého studijního programu a zkvalitňování svého vzdělávacího a výzkumného zázemí.

Všechny fakulty začaly od roku 2005 vydávat dodatek k diplomu v dvojjazyčné verzi, obsahující údaje o průběhu studia usnadňující získávání uplatnění absolventů i v zahraničí.

Na úrovni celouniverzitních pracovišť došlo k významné změně. Sloučením Ústřední knihovny a informačního střediska, edičního střediska a redakce vědeckého časopisu Acta veterinaria Brno vzniklo v roce 2004 Studijní a informační středisko VFU (SIS). Z Útvaru výpočetní techniky vzniklo Centrum informačních technologií.

Z pohledu mezinárodního kreditu univerzity měla zásadní význam druhá mezinárodní evaluace obou veterinárních fakult. Evaluace proběhla ve dnech 18. až 23. října 2004. Evaluace vycházela ze směrnice č. 78/1027/EEC, směrnice č. 78/1026/EEC, a Standardních operačních postupů EAEVE pro provádění evaluací veterinárních vysokých škol. Závěrečná zpráva z této evaluace byla schválena Společným vzdělávacím výborem EAEVE a FVE a výsledky byly sděleny fakultám na jednání v Bruselu dne 8. dubna 2005. Závěrečná zpráva konstatovala, že výuka na Fakultě veterinárního lékařství a na Fakultě veterinární hygieny a ekologie splňuje požadavky evropské legislativy pro veterinární vzdělávání. Studijní programy obou fakult pokrývají všechny předměty předepsané směrnicemi Evropské unie. Z výsledků uvedených v závěrečné zprávě vyplývá, že studijní program FVL se výrazně zaměřuje na veterinární lékařství u hospodářských zvířat, v dalším období by se však měl více zaměřovat na potřeby trhu, tj. na větší orientaci k zvířatům zájmovým. Studijní program FVHE je označen za příklad

Selfevaluační zpráva a evaluační zpráva (2004, 2005)

toho, jak uplatňovat diferenciaci ve veterinárním vzdělávání. Zpráva konstatuje, že studijní program vychází z tradičního veterinárního lékařství zaměřeného na hospodářská zvířata a je doplněn důkladně pojatou výukou hygieny potravin, a je proto skutečným uplatněním koncepce „from stable to

table“. Závěrečná zpráva obsahuje řadu dalších doporučení, která mají podpořit další pozitivní vývoj veterinárního vzdělávání na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno ve smyslu hlavních vývojových trendů veterinárního vzdělávání v Evropské unii.

V areálu univerzity došlo v tomto období k stavební změně zásadního významu pro celou univerzitu. V souladu s koncepcí rozvoje Fakulty veterinárního lékařství podle druhů zvířat a v návaznosti na pavilon klinik velkých zvířat byla zásadně rekonstruována v roce 2003 budova Chirurgicko-ortopedické kliniky. Vznikl zcela nový moderní komplex pavilonu klinik malých zvířat, ve kterém byly umístěny Klinika chorob psů a koček, Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců. Do pavilonu byla lokalizována také Centrální klinická laboratoř. Pavilon vytvořil také prostorové zázemí pro lékárnu. Původní lékárna vysoké školy v gesci Fakulty veterinárního lékařství vytvářela lékárenské zázemí zejména pro potřeby Fakulty veterinárního lékařství a Fakulty veterinární hygieny a ekologie. Z pohledu potřeby praktické výuky farmaceutů obě veterinární fakulty podpořily vznik nové lékárny začleněné pod Farmaceutickou fakultu a její umístění do nově vzniklého pavilonu. Z pohledu zajištění provozu lékárny a zvýšení komfortu dostupnosti lékařské péče byla v pavilonu zřízena také pracoviště humánních lékařů pro zaměstnance, studenty a veřejnost.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno v letech 2006 až do současnosti

Novým rektorem pro čtyřleté období od 1. 2. 2006 byl zvolen prof. MVDr. Vladimír Večerka, CSc. Děkanem Fakulty veterinárního lékařství se stal doc. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D.,

Fakulty veterinární hygieny a ekologie doc. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D., Farmaceutické fakulty doc. RNDr. Milan Žemlička, CSc.

Fakulta veterinárního lékařství pokračovala v uskutečňování šestiletého magisterského studijního programu v oboru Veterinární lékařství a stejného programu v jazyce anglickém. Dále uskutečňovala doktorský studijní program v 15 oborech v českém jazyce a získala akreditaci pro pět oborů v anglickém jazyce. Fakulta veterinární hygieny a ekologie pokračovala v realizaci šestiletého magisterského studijního programu v oboru Veterinární hygiena a ekologie, tříletého bakalářského studijního programu v oboru Bezpečnost a kvalita potravin a dvouletého navazujícího magisterského studijního programu v témže oboru. Dále uskutečňovala doktorský studijní program v sedmi oborech v českém jazyce a získala akreditaci pro pět oborů v anglickém jazyce. Farmaceutická fakulta pokračovala v uskutečňování pětiletého magisterského studijního programu v oboru Farmacie, a doktorského studijního programu v pěti oborech v českém jazyce.

V roce 2006 byly univerzita a její tři fakulty posouzeny Akreditační komisí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Výsledek posouzení byl pro všechny tři fakulty velmi pozitivní, činnost realizovaná v rámci jejich studijních programů byla ohodnocena velmi kladně.

V roce 2007 bylo vzdělávání na všech třech fakultách VFU Brno uznáno směrnicí Evropské unie č. 2005/36/EC, o uznávání odborných kvalifikací. Směrnice upravuje specifické požadavky na vzdělávání pro tzv. regulovaná povolání, k nimž povolání veterinárního lékaře i farmaceuta patří. Ve směrnici je uveden magisterský studijní program Veterinární lékařství a magisterský studijní program Veterinární hygiena a ekolo-

■ Inaugurace Prof. MVDr. Vladimíra Večerka, CSc. rektorem (2006)

■ Vznik Pavilonu hygieny (2006)

■ Stáj K510 pro dojnice nově vybudovaná na ŠZP Nový Jičín (2006)

■ Vybudování stravovacího a ubytovacího centra v areálu univerzity celkovou rekonstrukcí budovy č. 23 (2006)

gie na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno jako studijní programy uznané pro výkon veterinárního povolání. Studijní program Farmacie na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno je ve směrnici uveden jako studijní program uznaný pro výkon povolání farmaceuta.

Univerzita v tomto období posílila stipendijní program, zahrnující stipendia prospěchová, stipendia pro studentské vědecké síly, doktorská stipendia, ubytovací stipendia, sociální stipendia, mimořádná stipendia a stipendia do zahraničí. Stipendijní program byl podpořen novým celouniverzitním Stipendijním řádem.

Prioritou univerzity se staly mobility studentů a akademických pracovníků, jejichž počet a délka pobytu v tomto období se znásobila. Zcela nově se začaly realizovat mobility studentů také mimo Evropu, a to do USA (Texas A&M University, Purdue University, University of Illinois a University of California).

Na univerzitě byla posílena výzkumná činnost. Výrazně stoupla publikační aktivita akademických pracovníků, index počtu publikací ve vědeckých časopisech s impakt faktorem na 1 000 studentů výrazně stoupl až na hodnotu 75. Od roku 2006 začal být vydáván úplný List of publication univerzity členěný po fakultách.

■ Celková rekonstrukce auly univerzity (2008)

■ Dokončení zásadní rekonstrukce budovy Ústavu anatomie, histologie a embryologie a Ústavu fyziologie (2007)

■ Vybudování nových stájí pro drůbež Ústavu výživy, zootechniky a zoohygieny (2007)

Pro podporu činnosti na klinikách se podařilo učinit změnu zákona o veterinární péči podporující provádění veterinární péče na univerzitě také studenty a dále pro budování univerzity jako špičkového klinického pracoviště pak rozšíření v provádění veterinární činnosti na klinikách univerzity. Pro podporu činnosti lékárny bylo univerzitou vyjednáno uzavření smlouvy mezi lékárnou a Všeobecnou zdravotní pojišťovnou.

V roce 2007 byl uskutečněn velký rozvojový projekt modernizace Univerzitní knihovny. V rámci projektu byl řešen především kritický nedostatek knižního fondu, v značném množství byly doplněny především zahraniční učební texty,

bylo řešeno dofinancování informačních zdrojů v elektronické podobě, byl instalován samoobslužný skener, v rámci zjednodušení procesu půjčování knižních titulů byl rovněž pořízen self-check (automat na samoobslužné půjčování), uskutečnilo se zabezpečení knižního fondu na bázi ochranných elektromagnetických pásků a zavedením čipů do knih, byla zřízena ochrana proti odcizení kamerovým systémem v kombinaci s elektromagnetickými branami, byla rovněž instalována protipožární čidla a objekt byl zabezpečen čidly proti nelegálnímu vniknutí. Touto modernizací Univerzitní knihovny byl vyrovnáván dlouhodobý dluh v kvalitativní úrovni v přístupu k tištěným a elektronickým informačním

zdrojům pro studenty i akademické pracovníky na univerzitě.

Ve stavební oblasti došlo v roce 2006 k vybudování nového moderního Pavilonu hygieny. Do pavilonu se přemístil Ústav hygieny technologie mléka a částečně zde získal zázemí také Ústav hygieny a technologie masa. Byla provedena stavebně velmi náročná zásadní rekonstrukce budovy č. 34, protože hloubením tunelu pod ulicí Dobrovského došlo k posunu podloží a narušení statiky budovy. Budova byla zpevněna a výrazně rekonstruována. Ústav anatomie, histologie a embryologie a Ústav fyziologie tak získaly obnovené moderní zázemí. Z důvodu narušení statiky byla také zásadně rekonstruována budova auly, představující propojení mezi budovami č. 33 a 34. Rekonstrukce byla ukončena v červnu 2008 a dnes budova opět slouží jako reprezentativní aula univerzity. Došlo také k dokončení rozsáhlé přestavby budovy č. 23 na Stravovací a ubytovací centrum v areálu VFU, které zahrnuje část stravování na úrovni občerstvení a bufetu a část ubytování pro ubytování zahraničních učitelů a studentů přijíždějících na univerzitu v rámci výměnných pobytů. Byla zcela rekonstruována porážka jatečných zvířat v areálu univerzity umístěná v budově č. 34. Rekonstrukce byla vynucena narušenou statikou budovy a změnou požadavků na hygienický provoz porážky z pohledu národní legislativy i legislativy Evropské unie. Byla vytvořena botanická zahrada pro Farmaceutickou fakultu v místech původní zahrady vychovatelského ústavu v areálu univerzity. Na místě, kde byly v minulosti umístěny laboratoře epizootologie, a které byly již odstraněny, byla postavena z prostředků fakulty budova stájí pro drůbež Ústavu výživy, zootechniky a zoohygieny. V areálu univerzity vznikla nová budova jako sociální zázemí pro uživatele tenisových

■ Rekonstruované Ubytovací a stravovací zařízení Nový Dvůr (2008)

kurtů v areálu univerzity. Jsou v ní umístěny šatny, umývárny aj. pro uživatele tenisových kurtů.

V areálu Školního zemědělského podniku Nový Jičín byla vybudována nová moderní stáj pro 800 dojnic. Toto stavební posílení ŠZP umožnilo zvýšit efektivitu provozních, výukových i výzkumných činností na ŠZP univerzity. V roce 2008 byla také provedena rozsáhlá modernizace Stravovacího a ubytovacího zařízení Nový Dvůr, které již nespĺňovalo standardy pro ubytování tak, aby zařízení mohlo být opět využíváno jako moderní zařízení univerzity.

V tomto období začala být intenzivně připravována také rozsáhlá rekonstrukce budov číslo 2, 3 a 4 směřující k výstavbě nového Pavilonu chorob prasat. Součástí rekonstrukce se

má stát také modernizace univerzitní čistíčky odpadních vod. Je připravována výstavba Studijního a informačního centra univerzity zahrnujícího nové moderní prostory pro univerzitní knihovnu a počítačové učebny a přístupy k literárním databázím, ediční středisko a impaktovaný časopis *Acta veterinaria Brno*, archiv univerzity odpovídající současným požadavkům, výukové prostory pro výuku jazyků, zázemí pro studijní oddělení a děkanáty fakult a další zázemí zejména pro studenty univerzity.

■ Současný rektor prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA

Závěr

Současná Veterinární a farmaceutická univerzita Brno usku- tečňuje univerzitní vzdělávání, výzkum a odbornou činnost v oblasti veterinárního lékařství, veterinární hygieny a ekologie, bezpečnosti a kvality potravin a v oblasti farmacie a další činnosti naplňující poslání univerzity jako akademické instituce.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno tak představuje jedinečné vzdělávací, výzkumné a odborné zázemí v oborech svého působení přispívající významně rozvoji českého vysokého školství, vědy a výzkumu, a také veterinární, hygienické a farmaceutické praxe. Naplňuje tak poslání, které vložili do jejich základů první profesori Vysoké školy zvěrolékařské a všichni další učitelé a studenti, již vysokou školu rozvíjeli v průběhu uplynulých devadesát let s nadšením, obětavostí a hlubokým přesvědčením pro význam univerzitního vzdělávání k rozvoji oborů veterinárního, hygienického a farmaceutického zaměření.

text: **prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., rektor**
foto: archiv univerzity

Použitá literatura:

Novotný, E., Böhm, R. et al. *50 let vysokého veterinárního učení v Brně*

Böhm, R. et al. *75 let vysokého učení veterinárního v Brně*

Rektoři v historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

V historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno se střídala funkce rektora a děkana 27krát, a to 23krát se jednalo o funkci rektora a 4krát o funkci děkana. Nejdéle ve funkci rektora působil prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc., a to 12 let. Nejkratší dobu působil ve funkci rektora 5 rektorů, a to 1 rok. Nejpozději nastupovali do funkce rektora prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc. a prof. RNDr. dr.h.c. Václav Suchý, DrSc., a to ve věku 64 let. Nejdříve do funkce rektora nastupovali prof. MUDr. Otakar Rybák a prof. PhDr. MUDr. MVDr. h.c. in memoriam Jan Bečka, a to ve věku 38 let. Nejdéle žijícími rektory byli prof. PhDr. Rudolf Dostál a prof. MVDr. dr.h.c. mult. František Král.

Prof. MUDr. et MVDr. h.c. Edward Babák (rektor 1919-1921)

Prof. MUDr. et MVDr. Edward Babák se narodil ve Smiradech v roce 1873. Titul docenta získal v roce 1903, mimořádného profesora v roce 1907 a řádného profesora v roce 1907 a 1919. Oborem jeho vědecké práce byla fyziologie. Zemřel v roce 1926.

Prof. MUDr. et MVDr. h.c. Edward Babák - první rektor Vysoké školy zeměvěrolékařské

Prof. MUDr. et MVDr. h.c. Otomar Völker (rektor 1921-1922)

Prof. MUDr. et MVDr. Otomar Völker se narodil v roce 1871 ve Voticích. Titul docenta získal v roce 1905 a 1911, mimořádného profesora v roce 1911 a řádného profesora v roce

1919 a 1919. Oborem jeho vědecké práce byla anatomie. Zemřel v roce 1955.

Prof. PhDr. Emil Sekera (rektor 1922-1923)

Prof. PhDr. Emil Sekera se narodil v roce 1864 v Hlinsku. Titul docenta získal v roce 1916 a řádného profesora v roce 1919. Oborem jeho vědecké práce byla zoologie a parazitologie. Zemřel v roce 1944.

Prof. Med. Vet. Antonín Hruža (rektor 1923-1924)

Prof. Med. Vet. Antonín Hruža se narodil v roce 1865 v Plzni. Titul mimořádného profesora získal v roce 1920 a řádného profesora v roce 1922. Oborem jeho vědecké práce byla všeobecná a speciální zootechnika. Zemřel v roce 1950.

Prof. MUDr. Otakar Rybák (rektor 1924-1925)

Prof. MUDr. Otakar Rybák se narodil v roce 1886 v Hlinsku. Titul docenta získal v roce 1914, mimořádného profesora v roce 1919 a řádného profesora v roce 1922. Oborem jeho vědecké práce byla farmakologie a toxikologie. Zemřel v roce 1926.

Prof. MUDr. Karel Šulc (rektor 1925-1927)

Prof. MUDr. Karel Šulc se narodil v roce 1872 ve Dvoře Králové nad Labem. Titul mimořádného profesora získal v roce 1919 a řádného profesora v roce 1923. Oborem jeho vědecké práce byla histologie a embryologie. Zemřel v roce 1952.

Prof. PhDr. MUDr. et MVDr. h.c. in memoriam Jan Bečka (rektor 1927-1929)

Prof. PhDr. MUDr. et MVDr. h.c. in memoriam Jan Bečka se narodil v roce 1889 v Praze. Titul docenta získal v roce 1920, mimořádného profesora v roce 1920 a řádného profesora v roce 1926. Oborem jeho vědecké práce byla lékařská chemie. Zemřel v roce 1942.

Prof. PhDr. et MVDr. h.c. Rudolf Dostál (rektor 1929-1931)

Prof. PhDr. et MVDr. h.c. Rudolf Dostál se narodil v roce 1885 v Prorubách u Potštejna. Titul docenta získal v roce 1920, mimořádného profesora v roce 1921 a řádného profesora v roce 1935. Oborem jeho vědecké práce byla botanika. Zemřel v roce 1973.

Prof. MVDr. dr. h.c. František Král (rektor 1931-1933)

Prof. MVDr. František Král se narodil v roce 1892 v Albrechticích. Titul docenta získal v roce 1921, mimořádného profesora 1921 a řádného profesora 1927. Oborem jeho vědecké práce byly vnitřní nemoci. Zemřel v roce 1980.

Prof. MVDr. Alois Hanslian (rektor 1933-1935)

Prof. MVDr. Alois Hanslian se narodil v roce 1885 v Hranicích na Moravě. Titul docenta získal v roce 1921, mimořádného

■ Galerie rektorů v zasedací místnosti na rektorátě (pohled na pravou stranu)

ného profesora 1935 a řádného profesora 1931. Oborem jeho vědecké práce byla onychologie. Zemřel v roce 1948.

Prof. MVDr. Karel Macek
(rektor 1935–1937)

Prof. MVDr. Karel Macek se narodil v roce 1885 v Zábřehu na Moravě. Titul mimořádného profesora získal v roce 1929 a řádného profesora 1934. Oborem jeho vědecké práce byla patologická anatomie. Zemřel v roce 1964.

Prof. MVDr. Karel Pardubský
(rektor 1937–1939)

Prof. MVDr. Karel Pardubský se narodil v roce 1892 v Nymburku. Titul docenta získal v roce 1920, mimořádného profesora 1924 a řádného profesora 1931. Oborem jeho vědecké práce byla chirurgie. Zemřel v roce 1958.

Prof. PhDr. et MVDr. h.c. Vilém Oldřich Hykeš
(rektor 1945–1946)

Prof. PhDr. et MVDr. h.c. Vilém Oldřich Hykeš se narodil v roce 1895 v Praze. Titul docenta získal v roce 1924, mimořádného profesora 1927 a řádného profesora v roce 1935. Oborem jeho vědecké práce byla biologie a parazitologie. Zemřel v roce 1955.

Prof. MVDr. Antonín Klobouk, DrSc.
(rektor 1946–1949)

Prof. MVDr. Antonín Klobouk, DrSc. se narodil v roce 1885 ve Velkém Týnci. Titul docenta získal v roce 1920, mimořádného pro-

fesora v roce 1921 a řádného profesora v roce 1927. Oborem jeho vědecké práce byla buiatrika a porodnictví. Zemřel v roce 1956.

Prof. MVDr. Vincenc Jelínek, DrSc.
(rektor 1949–1952)

Prof. MVDr. Vincenc Jelínek, DrSc. se narodil v roce 1896 v Třešti. Titul docenta získal v roce 1946 a řádného profesora v roce 1948. Oborem jeho vědecké práce byla patologická anatomie a histologie. Zemřel v roce 1962.

Prof. MVDr. Antonín Janeček
(děkan 1952–1954)

Prof. MVDr. Antonín Janeček se narodil v roce 1905 v Pivonicích. Titul docenta získal v roce 1946 a profesora 1949. Oborem jeho vědecké práce byla lékařská chemie. Zemřel v roce 1989.

Prof. MVDr. Evžen Novotný
(děkan 1954–1959)

Prof. MVDr. Evžen Novotný se narodil v roce 1913 ve Žďáru nad Sázavou. Titul docenta získal v roce 1954 a mimořádného profesora v roce 1966. Oborem jeho vědecké práce byla histologie a embryologie. Zemřel v roce 1991.

Prof. MVDr. Miloslav Zendulka
(děkan 1959–1964)

Prof. MVDr. Miloslav Zendulka se narodil v roce 1922 ve Velké Bystřici. Titul docenta získal v roce 1959, titul profesora

■ Galerie rektorů v zasedací místnosti na rektorátě (pohled na levou stranu)

v roce 1965 a řádného profesora v roce 1966. Oborem jeho vědecké práce byla patologická anatomie a histologie.

Prof. MVDr. Bedřich Klimeš, CSc.
(děkan 1964–1969)

Prof. MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. se narodil v roce 1926 v Brně. Titul docenta získal v roce 1964 a mimořádného profesora v roce 1966. Oborem jeho vědecké práce byly choroby drůbeže. Zemřel v roce 1983.

Prof. MVDr. Evžen Novotný
(rektor 1969–1971)

Prof. MVDr. Miloslav Zendulka
(rektor 1971–1974)

Prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc.
(rektor 1975–1987)

Prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc. se narodil v roce 1921 v Zaječicích. Titul docenta získal v roce 1957, titul mimořádného profesora v roce 1966 a řádného profesora v roce 1976. Oborem jeho vědecké práce byla epizootologie a choroby prasat.

Prof. MVDr. Jaroslav Neumann, DrSc.
(rektor 1987–1990)

Prof. MVDr. Jaroslav Neumann, DrSc. se narodil v roce 1932 v Brně. Titul docenta získal v roce 1970 a profesora v roce 1986. Oborem jeho vědecké práce byla veterinární farmakologie.

Prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc.
(rektor 1990–1994)

Prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc. se narodil v roce 1926 v Lutové. Titul docenta získal v roce 1952 a profesora v roce 1965. Oborem jeho vědecké práce byla fyziologie hospodářských zvířat a interní veterinární medicína.

Prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc.
(rektor 1994–2000)

Prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc. se narodil v roce 1935 ve Znojmě. Titul docenta získal v roce 1979 a profesora v roce 1990. Oborem jeho vědecké práce byla veterinární chemie.

Prof. RNDr. dr.h.c. Václav Suchý, DrSc.
(rektor 2000–2006)

Prof. RNDr. dr.h.c. Václav Suchý, DrSc. se narodil v roce 1936 v Tuchoměřicích. Titul docenta získal v roce 1978, v roce 1995 byl jmenován profesorem. Oborem jeho vědecké práce jsou přírodní léčiva.

Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA
(2006–doposud)

Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA se narodil v roce 1961 v Ostravě. Titul docenta získal v roce 1992, v roce 2005 byl jmenován profesorem. Oborem jeho vědecké činnosti je veřejné veterinární lékařství a ochrana zvířat.

■ text: **prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc.,**
MVDr. Pavel Brauner

Děkani Fakulty veterinárního lékařství v historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

Fakulta veterinárního lékařství byla založena v roce 1990. První děkan se ujal funkce v roce 1991. Za dobu 18 let existence fakulty vykonávali funkci děkana prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc., prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc., prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc. a doc. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D., dipl. ECBHM.

Prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc.

Prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc. se narodil v roce 1928 ve Zbraslavi u Brna. Titul docenta získal v roce 1965 a titul profesora v roce 1970. Oborem jeho vědecké činnosti bylo porodnictví a choroby mláďat.

Prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc. – první děkan Fakulty veterinárního lékařství (1991–1994)

Prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc. (děkan 1994–2000)

Prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc. se narodil v roce 1953 v Hamrech (okres Most). V roce 1989 byl jmeno-

ván docentem. Titul profesora získal v roce 1999. Oborem jeho vědecké činnosti je genetika zvířat.

Prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc. (děkan 2000–2006)

Prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc. se narodil se v roce 1952 v Třebíči. V roce 1989 byl jmenován docentem a v roce 1998 byl jmenován profesorem. Oborem jeho vědecké činnosti jsou choroby malých zvířat.

Doc. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D. dipl. ECBHM (děkan 2006–doposud)

Doc. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D., dipl. ECBHM se narodil v roce 1971 v Jilemnicích. Titul docenta získal v roce 2005. V roce 2007 mu byl přiznán titul dipl. ECBHM (European Veterinary Specialist in Bovine Health Management). Oborem jeho vědecké činnosti jsou choroby přežvýkavců.

Výuka studentů na klinice – endoskopie u holuba

Výuka studentů – inhalační anestezie

Děkani Fakulty veterinární hygieny a ekologie v historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

Fakulta veterinární hygieny a ekologie vznikla v roce 1990. V roce 1991 nastoupil do funkce první děkan fakulty. V období 18 let činnosti fakulty vykonávali funkci děkana prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc., prof. MVDr. Augustin Buš, CSc., prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., prof. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D.

Prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc. (děkan 1994–2000)

Prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc. se narodil v roce 1935 ve Znojmě. Titul docenta získal v roce 1979 a profesora v roce 1990. Oborem jeho vědecké práce byla veterinární chemie.

Prof. RNDr. Stanislav Zima, DrSc.
– první děkan Fakulty veterinární hygieny a ekologie (1991–1994)

Doc. MVDr. Vladimír Večerek, CSc. (děkan 1994–1997)

Doc. MVDr. Vladimír Večerek, CSc. se narodil v roce 1961 v Ostravě. Titul docenta získal v roce 1992. Oborem jeho vědecké činnosti je veřejné veterinární lékařství a ochrana zvířat.

Prof. MVDr. Augustin Buš, CSc. (děkan 1997–2000)

Prof. MVDr. Augustin Buš, CSc. se narodil v roce 1938 v Brně. Titul docenta získal v roce 1991 a profesora v roce 1995. Oborem jeho vědecké práce byla veterinární farmakologie a toxikologie.

Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA (děkan 2000–2006)

Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA se narodil v roce 1961 v Ostravě. Titul docenta získal v roce 1992, v roce 2005 byl jmenován profesorem. V roce 2008 získal titul MBA (Master of Business Administration). Oborem jeho vědecké činnosti je veřejné veterinární lékařství a ochrana zvířat.

Prof. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D. (děkanka 2006–doposud)

Prof. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D. se narodila v roce 1957 v Brně. V roce 2003 byla jmenována docentkou a v roce 2007 byla jmenována profesorkou. Oborem její vědecké činnosti je hygiena a technologie potravin.

Výuka studentů na Fakultě veterinární hygieny a ekologie – hygiena masných výrobků

Výuka studentů na Fakultě veterinární hygieny a ekologie – mikrobiologie potravin

Děkani Farmaceutické fakulty v historii Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

Farmaceutická fakulta zahájila svou činnost v roce 1991. První děkan byl do funkce jmenován v roce 1991. Za dobu 17 let činnosti fakulty vykonávali funkci děkana prof. RNDr. et PhMr. Vladimír Smečka, CSc., prof. RNDr. dr.h.c. Václav Suchý, DrSc., prof. RNDr. Jozef Csöllei, CSc., doc. RNDr. Milan Žemlička, CSc.

Prof. RNDr. et PhMr. Vladimír Smečka, CSc. (děkan 1991–1994)

Prof. RNDr. et PhMr. Vladimír Smečka, CSc. se narodil v roce 1928 v Brně. Titul docenta získal v roce 1963, v roce 1992 byl jmenován profesorem. Oborem jeho vědecké práce bylo lékárenství. Zemřel v roce 2008.

Prof. RNDr. et PhMr. Vladimír Smečka, CSc. – první děkan Farmaceutické fakulty (1991–1994)

Prof. RNDr. dr.h.c. Václav Suchý, DrSc. (děkan 1994–2000)

Prof. RNDr. dr.h.c. Václav Suchý, DrSc. se narodil v roce 1936 v Tachovské Bělce. Titul docenta získal v roce 1978, v roce

1995 byl jmenován profesorem. V roce 2006 mu byl udělen titul Dr.h.c. Univerzitou veterinárního lékařství v Košicích. Oborem jeho vědecké práce jsou přírodní léčiva.

Prof. RNDr. Jozef Csöllei, CSc. (děkan 2000–2006)

Prof. RNDr. Jozef Csöllei, CSc. se narodil v roce 1950 v Bratislavě. Titul docenta získal v roce 1991, v roce 2000 byl jmenován profesorem. Oborem jeho vědecké práce je farmaceutická chemie.

Doc. RNDr. Milan Žemlička, CSc. (děkan 2006–doposud)

Doc. RNDr. Milan Žemlička, CSc. se narodil v roce 1949. Titul docenta získal v roce 2004. Oborem jeho vědecké práce je farmaceutická chemie a přírodní léčiva.

Výuka studentů na Farmaceutické fakultě – v laboratoři Ústavu přírodních léčiv

Výuka studentů na Farmaceutické fakultě – farmakognosie

Absolventi pregraduálního studia Veterinární a farmaceutické univerzity Brno od jejího založení v roce 1918

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno v současné době poskytuje univerzitní vzdělání v oboru veterinární lékařství v magisterském studijním programu, veterinární hygiena a ekologie v magisterském studijním programu, bezpečnost a kvalita potravin v bakalářském a navazujícím magisterském studijním programu, a v oboru farmacie v magisterském studijním programu.

První absolventi veterinárního lékařství končili svá studia již v roce 1919, a byli to ti, kteří studovali ve Vídni před rokem 1919 a pokračovali ve studiu na nově založené Vysoké škole zvěrolékařské v Brně. Za 90 let existence vysoké školy absolvovalo veterinární lékařství již více jak 8 700 posluchačů.

První studenti veterinárního lékařství – veterinární hygieny zahájili svá studia v roce 1975 a absolvovali v roce 1980. Za 33 let existence studijního oboru absolvovalo veterinární hygienu již více jak 1 100 posluchačů.

Studium bakalářského studijního programu bezpečnost a kvalita potravin bylo zahájeno v roce 2002. Za 6 let existence studijního programu absolvovalo tento obor již přes 270 posluchačů.

Navazující magisterský studijní program bezpečnost a kvalita potravin byl zahájen v roce 2007. Za první dva roky existence tohoto studijního programu a oboru úspěšně ukončilo studium více jak 90 absolventů.

Absolventi pregraduálního studia FaF v roce 2008

První studenti farmacie zahájili svá studia v roce 1991 a první absolventi úspěšně ukončili svá studia v roce 1996. Za 17 let existence farmacie na VFU Brno již úspěšně zakončilo svá studia více než 1 200 studentů.

Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno absolvovalo již přes 11 000 posluchačů.

Absolventi pregraduálního studia FVHE v roce 2008

Absolventi pregraduálního studia FVL v roce 2008

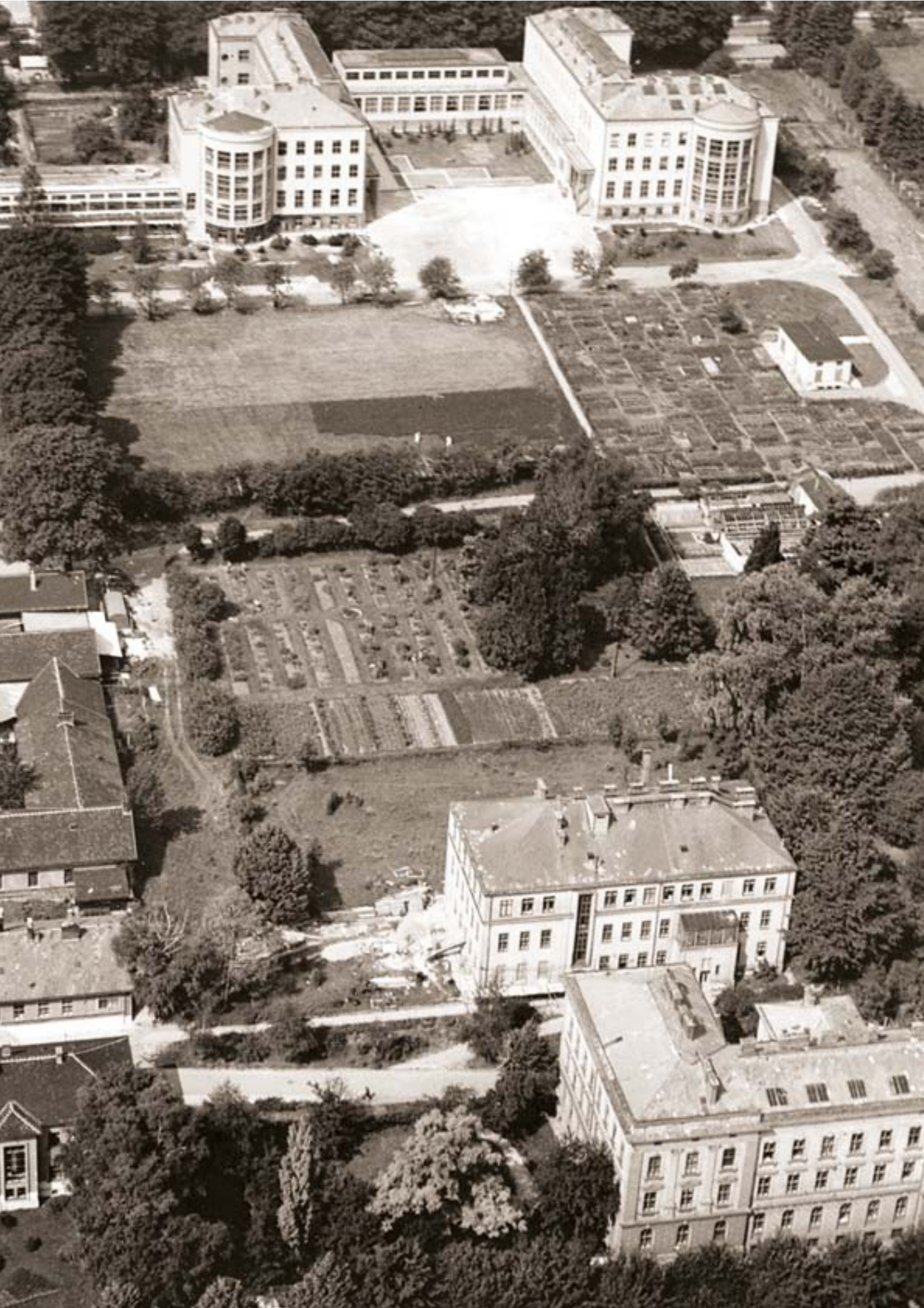
Počet absolventů za 90 let existence Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

rok	počet absolventů veterinárního lékařství (MVDr.)	počet absolventů veterinární hygieny (MVDr.)	počet absolventů bezpečnosti a kvality potravin (Bc.)	počet absolventů bezpečnosti a kvality potravin (NaMgr.)	počet absolventů farmacie (Mgr.)	počet absolventů za aktuální rok	počet absolventů od roku 1919
1919	9 ¹⁾	0	0	0	0	9	9
1920	47	0	0	0	0	47	56
1921	102	0	0	0	0	102	158
1922	141	0	0	0	0	141	299
1923	91	0	0	0	0	91	390
1924	85	0	0	0	0	85	475
1925	74	0	0	0	0	74	549
1926	100	0	0	0	0	100	649
1927	73	0	0	0	0	73	722
1928	57	0	0	0	0	57	779
1929	50	0	0	0	0	50	829
1930	45	0	0	0	0	45	874
1931	79	0	0	0	0	79	953
1932	50	0	0	0	0	50	1003
1933	51	0	0	0	0	51	1054
1934	55	0	0	0	0	55	1109
1935	60	0	0	0	0	60	1169
1936	49	0	0	0	0	49	1218
1937	71	0	0	0	0	71	1289
1938	61	0	0	0	0	61	1350
1939	52	0	0	0	0	52	1402
1940	0	0	0	0	0	0	1402
1941	0	0	0	0	0	0	1402
1942	0	0	0	0	0	0	1402
1943	0	0	0	0	0	0	1402
1944	0	0	0	0	0	0	1402
1945	68	0	0	0	0	68	1470
1946	85	0	0	0	0	85	1555
1947	82	0	0	0	0	82	1637
1948	40	0	0	0	0	40	1677
1949	117	0	0	0	0	117	1794
1950	175	0	0	0	0	175	1969
1951	210	0	0	0	0	210	2179
1952	246	0	0	0	0	246	2425
1953	231	0	0	0	0	231	2656
1954	159	0	0	0	0	159	2815
1955	169	0	0	0	0	169	2984

rok	počet absolventů veterinárního lékařství (MVDr.)	počet absolventů veterinární hygieny (MVDr.)	počet absolventů bezpečnosti a kvality potravin (Bc.)	počet absolventů bezpečnosti a kvality potravin (NaMgr.)	počet absolventů farmacie (Mgr.)	počet absolventů za aktuální rok	počet absolventů od roku 1919
1956	215	0	0	0	0	215	3 199
1957	0	0	0	0	0	0	3 199
1958	218	0	0	0	0	218	3 417
1959	107	0	0	0	0	107	3 524
1960	96	0	0	0	0	96	3 620
1961	86	0	0	0	0	86	3 706
1962	100	0	0	0	0	100	3 806
1963	84	0	0	0	0	84	3 890
1964	88	0	0	0	0	88	3 978
1965	111	0	0	0	0	111	4 089
1966	104	0	0	0	0	104	4 193
1967	151	0	0	0	0	151	4 344
1968	124	0	0	0	0	124	4 468
1969	142	0	0	0	0	142	4 610
1970	124	0	0	0	0	124	4 734
1971	102	0	0	0	0	102	4 836
1972	96	0	0	0	0	96	4 932
1973	77	0	0	0	0	77	5 009
1974	94	0	0	0	0	94	5 103
1975	83	0 ²⁾	0	0	0	83	5 186
1976	77	0	0	0	0	77	5 263
1977	92	0	0	0	0	92	5 355
1978	112	0	0	0	0	112	5 467
1979	121	0	0	0	0	121	5 588
1980	134	43	0	0	0	177	5 765
1981	143	73	0	0	0	216	5 981
1982	116	71	0	0	0	187	6 168
1983	137	57	0	0	0	194	6 362
1984	129	60	0	0	0	189	6 551
1985	287	35	0	0	0	322	6 873
1986	125	37	0	0	0	162	7 035
1987	100	50	0	0	0	150	7 185
1988	129	19	0	0	0	148	7 333
1989	123	45	0	0	0	168	7 501
1990	119	37	0	0	0	156	7 657
1991	0	20	0	0	0 ⁵⁾	20	7 677
1992	97	56	0	0	0	153	7 830
1993	129	40	0	0	0	169	7 999
1994	125	44	0	0	0	169	8 168
1995	111	42	0	0	0	153	8 321
1996	78	17	0	0	49	144	8 465
1997	95	22	0	0	72	189	8 654
1998	97	27	0	0	68	192	8 846
1999	92	24	0	0	75	191	9 037
2000	78	22	0	0	80	180	9 217
2001	75	34	0	0	100	209	9 426
2002	65	27	0 ³⁾	0	98	190	9 616
2003	87	44	0	0	103	234	9 850
2004	102	31	0	0	117	250	10 100
2005	88	47	46	0	106	287	10 387
2006	98	26	51	0 ⁴⁾	115	290	10 677
2007	108	41	87	43	109	388	11 065
2008	134	40	93	50	113	430	11 495
celkem	8 789	1 131	277	93	1 205	11 495	11 495

Vysvětlivky:

¹⁾ zahájení studia v oboru veterinárního lékařství (zvěrolékařství) (MVDr.)²⁾ zahájení studia v oboru veterinárního lékařství – hygieny potravin (MVDr.)³⁾ zahájení studia v oboru bezpečnost a kvalita potravin (Bc.)⁴⁾ zahájení studia v oboru bezpečnost a kvalita potravin (NaMgr.)⁵⁾ zahájení studia v oboru farmacie (Mgr.)

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

ISSN 1803-3830

